Ὁ Πάπας Ἰωάννης ἀκολουθεῖ πιστὰ τὴν γενικὴν γραμμὴν πολιτικῆς τοῦ προηγουμένου

ΤΟΝ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΙ

ΡΩΜΗ. Τὴν περασμένη ἑβδομάδα συμπληρώθηκε ἕνας χρόνος ἀπὸ τὴν ἀνάρρησι τοῦ Ἰωάννη ΚΓ' στὸν Παπικὸ θρόνο, χωρὶς ὅμως νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ ἐλπίδες ἐκείνων ποὺ ἐνόμισαν ὅτι θὰ περνοῦσε στὴν ἱστορία τῆς Παπωσύνης μὲ τὸν τίτλο τοῦ ἀνανεωτοῦ καὶ τοῦ ἐκσυγχρονιστοῦ. "Αν στὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισι, στὸν χαρακτῆρα καὶ στὶς διοικητικὲς μεθόδους ὁ Ἰωάννης ΚΓ' διαφέρει ριζικὰ ἀπὸ τὸν προκάτοχό του, δὲν εἶναι διόλου, ὅπως ἐνομίσθηκε, φιλελεύθερος στὶς ἀντιλήψεις του. Δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐπιδείξη εὐκαμψία σὲ ζητήματα στὰ ὁποῖα θεωρεῖ οὐσιώδη γιὰ τὴν στήριξι τῆς Καθολικῆς ἀπόψεως, ὅτι ὁ Πάπας εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ἡ γενικὴ κατευθυντήρια γραμμὴ τῆς παπικῆς πολιτικῆς παραμένει ἀμετάβλητη. "Αν καὶ ὁ Πάπας εἶναι λιγώτερο αὐταρχικὸς ἀπὸ τὸν προκάτοχό του καὶ διοικεῖ τὴν Ἐκκλησία σὲ στενὴ συνεργασία μὲ τοὺς Καρδιναλίους καὶ μολονότι ἡ ἀριστερὰ ὑποπτεύεται ὅτι δέχεται ἰσχυρὴ ἐπιρροὴ ἀπὸ τὸ ἀντιδραστικὸ πεντάγωνο τῶν Καρδιναλίων Κανάλι, Πιζάρντα, Μικάρα, Ὀττανιάνι καὶ Μίμμι, δὲν ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι εἶναι «ἐπίδοξος» Πάπας ἢ ὅτι ἀγαπᾶται καὶ φέρεται ἀπὸ τοὺς πρίγκιπες τῆς Ἐκκλησίας.

Μολονότι, ἐπίσης, ἀποκέντρωσε τὴν Καθολικὴ Δρᾶσι—τὴν μεγαλύτερη παρασκηνιακὴ δύναμι στὴν Ἰταλικὴ πολιτικὴ σκηνή—καὶ τὴν ἔθεσε ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τῶν κατὰ τόπους ἐπισκόπων, ἀποκρούοντας ἔτσι ἔμπρακτα τὴν κατηγορία ὅτι ἐκινδύνευσε νὰ προσθέσῃ στεῦ, τίτλους του καὶ ἐκεῖνον τοῦ δικτάτορος τῆς Ἰταλίας, ὁ Ἰωάννης ΚΓ' διεδήλωσε πανηγυρικὰ τὴν ἐμμονή του στὴν πολιτικὴ τοῦ προκατόχου του ἐπὶ δύο σημαντικῶν θεμάτων. Τὸ πρῶτο εἶναι ὁ ἀφορισμὸς τῶν Καθολικῶν ποὺ συνεργάζονται μὲ κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις. Τὸ μέτρο αὐτὸ ἐλήφθη γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1909. Ἡ ἐπανάληψις τῶν ἀπειλῶν τῆς Κολάσεως γιὰ τοὺς ἀριστεροὺς ξεσήκωσε τοὺς φιλελευθέρους Ἰταλοὺς καθὼς συνέπεσε μὲ τὶς τοπικὲς ἐκλογὲς στὴν Σικελία τὶς ὁποῖες οἱ Καθολικοὶ ποὺ συνεργάσθηκαν μὲ τὴν Ἀριστερὰ ἐκέρδισαν παρὰ τὴν προπαγάνδα τοῦ Βατικανοῦ. Τὸ θέμα τῆς ἀθλιότητος τῆς Σικελίας δὲν φαίνεται νὰ συγκινῇ τὸ Βατικανό. Ἀλλώστε, ὑποστηρίζεται ἀπὸ τοὺς κύκλους του, ἡ Σικελία ἀποτελεῖ πρόβλημα ἐδῶ καὶ αἰῶνες καί, ἐπὶ τέλους ἡ σωτηρία δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὶς δέσπες καὶ τὰ ἠλεκτρικὰ πλυντήρια, ἀλλὰ ἀπὸ τὶς λειτουργίες. Ἴσως γι' αὐτὸν τὸν λόγο, σὲ μιὰ τελευταία ἔκδοσι τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας τοῦ Βατικανοῦ, οἱ Θεολόγοι καθορίζουν νέα ἁμαρτήματα, ὅπως τὸ νὰ ὁδηγῇ κανεὶς ἐπικίνδυνα τὸ αὐτοκίνητό του.

Τὸ δεύτερο ἐπίμαχο θέμα εἶναι τῶν ἐργατῶν—ἱερέων, ποὺ κατεδικάσθηκαν ὡς θεσμὸς τὸ 1953 ἀπὸ τὸν Πίο ΙΒ' καί, παρὰ τὴν ἐφετεινὴ ἔκκλησι τοῦ Γάλλου Καρδιναλίου Μωρὶς Φελεέν, κατεδικάσθηκαν καὶ πάλι. Τὸ Βατικανὸ βλέπει τοὺς ἐργάτες—ἱερεῖς σὰν μιὰ ὑπόθεσι ποὺ δημιουργεῖ περισσότερα ζητήματα παρὰ ὠφέλεια. Ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία δυσπιστεῖ πρὸς τὶς συνδικαλιστικὲς των ἐνέργειες, τὴν ἔλλειψι καθημερινῆς ἐπαφῆς μὲ ἄλλους ἱερεῖς καὶ τὸν πειρασμὸ τῶν γυναικῶν. Οἱ Γάλλοι «ριστεροὶ καθολικοί», ποὺ ἐξακολουθοῦνα πιστεύουν στὶς δυνατότητες ἑνὸς Χριστιανοσοσιαλιστικοῦ κινήματος, ἀπογοητεύθηκαν βαθύτατα.

Εἰς τὸ θέμα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐξ ἄλλου δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ σημειωθῇ πρόοδος, στὴν νοοτροπία τοῦ Βατικανοῦ τουλάχιστον. Σύμφωνα μὲ τὴν Καθολικὴ ἄποψι, μία Σύνοδος εἶναι ἰσχυρὰ μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ ἐργασθῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πάπα, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ἀλάθητου διαδόχου τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἁπλούστερα, δηλαδή, ἐνῶ ὁ Πάπας σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις μπορεῖ νὰ καθορίσῃ τὸ δόγμα χωρὶς τὴν συνεργασία τῆς Συνόδου, ἡ Σύνοδος δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ καὶ χωρὶς τὸν Πάπα. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Αὐτοκεφάλων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, εἶναι ἀμφίβολον ἐὰν θὰ ἐδέχοντο νὰ συζητήσουν τὴν συμμετοχήν των εἰς μίαν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, στὴν ὁποία οἱ διαφορές τοῦ χιλιετοῦς χωρισμοῦ θὰ εἶχαν προδιακανονισθῇ ἀπὸ τοὺς Καθολικούς.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία εἶναι ἀδιάλλακτη καὶ ὁ Πάπας Ἰωάννης ΚΓ' δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ὑποχωρήσῃ οὔτε βῆμα ἀπὸ τὴν ἄποψι τοῦ ἀλάθητου καὶ τῶν πρωτείων του.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΓΟΥΕΣΤΙΝΓΚΧΑΟΥΖ

Ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀερόφρενου

4ον

1. Τὴν ἐποχὴ τοῦ 1880 τὰ κεριὰ καὶ οἱ λάμπες πετρελαίου ἦσαν τὰ κυριώτερα φωτιστικὰ μέσα. Ὁ Γουεστινγκχάους ἐγνώριζε ὅτι τὸ φωταέριο ποὺ ἦταν ἄφθονο στὴν περιοχὴ ποὺ ζοῦσε, στὸ Πίττσμπουργκ τῆς Πενσυλβανίας, ἦτανε ἰδεῶδες, γιὰ φωτισμό. Γεώτρησε ἕνα φρέαρ φωταερίου καὶ φώτισε τὸ σπίτι του. Σύντομα ἄνοιξε πολλὰ φρέατα καὶ ὅλο τὸ Πίττσμπουργκ ἐφωτίσθη.

2. Ἔπειτα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιτυχία του ἄρχισε νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν ἠλεκτρισμὸ ἐναλλασσομένου ρεύματος. Ὁ Ἔντισον ποὺ εἶχε τελειοποιήσει τὴν ἠλεκτρικὴ φωτιστικὴ λυχνία καὶ ἐσκαψε τὸ ἔδαφος τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, ἐπίστευε στὸ ἀπ' εὐθείας ρεῦμα. Ἀντιθέτως ὁ Γουεστινγκχάους ἐθεωροῦσε τὸ ἐναλασσόμενο περισσότερο προσαρμοστικὸ καὶ ἀποδοτικό.

3. Τὸ 1893 γιὰ νὰ πείσῃ τὸ κοινὸν ὅτι τὸ ἐναλλασσόμενο ἦταν προτιμότερο κατασκεύασε καὶ ἔκανε ἐπίδειξη ἠλεκτρικῶν σιδήρων καὶ κουζινῶν. Αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ συσκευὲς γιὰ πρώτη φορὰ ἐπαρουσιάζοντο. Παρ' ὅλο ποὺ ὁ κόσμος δὲν ἐπείσθη ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐπιμένῃ στὴν γνώμη του.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΗΤΟ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΦΕΫΖΑΛ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ Κυρία Λεονὶ Ἄρνω, ἰδιοκτήτρια μιᾶς μεγάλης ἐπιχειρήσεως οἰκοδομῶν εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐνήγαγε τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἰρὰκ διὰ ποσὸν 20.000 λιρῶν ὡς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν χήραν κόρην της. Ἡ Κυρία Ἄρνω ἀπεκάλυψεν ἐπίσης, ὅτι ἡ κόρη της Ζενεβιέβη ἦτο νόμιμος σύζυγος τοῦ δολοφονηθέντος νεαροῦ Βασιλέως τοῦ Ἰρὰκ Φεϋζάλ, τὸν ὁποῖον ἐνυμφεύθη αὕτη κατὰ τὸ 1957. «Ὁ γάμος τῆς θυγατρός μου μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς Φεϋζὲλ παρέμεινε μυστικός—ἀνέφερε ἡ Κυρία Ἄρνω— λόγω τῆς τότε διαμάχης μεταξὺ τοῦ Φεϋζάλ καὶ τοῦ ἐξαδέλφου του Χουσεΐν τῆς Ἰορδανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Προέδρου Νασέρ, ἀφ' ἑτέρου, ὡς καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ κόρη μου ἦτο Ἀμερικανίς!» Ἡ Κυρία Ἄρνω ἐπιμένει ὅτι ἡ κόρη της εἶναι νόμιμος κληρονόμος τοῦ Θρόνου τοῦ δολοφονηθέντος Βασιλέως Φεϋζάλ.

ΣΥΛΛΕΓΟΥΝ ΕΤΙΚΕΤΤΕΣ ΑΠΟ... ΣΠΙΡΤΟΚΟΥΤΑ!

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἐτελείωσε κατ' αὐτὰς ἡ ἐτησία ἔκθεσις μιᾶς βρετανικῆς ἑταιρείας μὲ μέλη εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Τὰ 420 μέλη τῆς Βρετανικῆς Ἑταιρείας Συλλογῆς Ἐτικέττων Σπιρτόκουτων συλλέγουν, ὡς εἶναι εὐνόητον, ἐτικέττες ἀπὸ κουτιὰ σπίρτων. Μία ἐξ αὐτῶν στοιχίζει 1000 λίρες δύο ἄλλαι ἀνὰ 500 λίρες, αἱ τιμαὶ ὅμως αὗται ἀποτελοῦν ἐξαίρεσιν καὶ ἐλάχιστα στοιχίζουν πλέον τῶν 20 λιρῶν. Ἡ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας, Μὶς Τζόαν Ρέντελ, ἡ ὁποία ἤρχισε τὴν συλλογήν της τὴν δεκαετίαν 1930—1940, ἔχει συγκεντρώσει 70.000 διαφορετικὰς ἐτικέττας. Ἕνας Σουηδὸς συλλέκτης πάλιν ἔδειξε τὸν ἐνθουσιασμόν του πληρώσας 125 λίρες διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Λονδῖνον καὶ ἀγοράσῃ μίαν ἐτικέττα τῆς ἐποχῆς τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας ἀξίας 10 σελλινίων.

ΔΙΔΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Καθ' ἃ ἀποκαλύπτει ὁ Τύπος τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας, μόνον εἰς τὸ Βερολῖνον ἐβαπτίσθησαν κατὰ τὸ τελευταῖο δωδεκάμηνο 700 παιδιὰ λαβόντα τὸ ὄνομα Νικήτα πρὸς τιμὴν τοῦ Ρώσου πρωθυπουργοῦ Νικήτα Κρουστσεφ. Οἱ γονεῖς τῶν περισσοτέρων παιδιῶν εἶναι μέλη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας.

ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ ΜΕΖΕΔΕΣ ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ΝΤΑΡΤΦΟΡΝΤ. Μίαν πολὺ ἔξυπνη ἀλλὰ καὶ πολυδάπανον ἰδέαν εἶχεν ὁ Ἀγγλικανὸς πάστωρ τοῦ Ντάρτφορντ, αἰδεσ. Νταίηβιντ Κόλλινς. Διὰ νὰ προσελκύσῃ «πιστοὺς» εἰς τὸ κυριακάτικό του κήρυγμα, ὑπεσχέθη εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς ἐνορίας του ὡραίους μεζέδες, ζεστὸ λουκάνικα καὶ τὸ εἰσιτήριο τῆς ἐπιστροφῆς των μετὰ τὴν λειτουργίαν. Καὶ ἡ ἐκκλησία ἐγέμισε «πιστῶν» διὰ πρώτην φορὰν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν.

ΕΠΛΗΡΩΣΕ 850 ΔΡΧ. ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΕΝΑ... ΦΙΛΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ Νόρμαν Μπάϊατ, νεαρὸς ἀδειοῦχος τῆς Ρ^Φ, ἐπλήρωσε δι' ἕνα φιλὶ ποὺ ἔδωσε εἰς κάποια σωφερίνα ἑνὸς ταξὶ τοῦ Σίτυ, 850 δραχμές. Τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν προήρχετο ἀπὸ τὸ ταξίμετρο τῆς Ἀγγλίδος, οὔτε ἀντιπροσώπευε ποσὸν διαδρομῆς τοῦ ταξί. Ἁπλούστατα ἦτο τὸ ποσὸν ποὺ ὥρισε ὡς πρόστιμον ὁ πρόεδρος, ὅταν ὁ αὐθάδης ἀεροπόρος προσήχθη εἰς τὸ αὐτόφωρον. Ὁ Μπάϊατ, δικαιολογούμενος, εἶπεν εἰς τὸ δικαστήριον ὅτι δὲν μπόρεσε νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν πειρασμὸν ὅταν ἀντίκρυσε, μίαν τόσον ὡραίαν κοπέλα εἰς τὸ τιμόνι τοῦ ταξὶ ποὺ τὸν μετέφερε εἰς τὸ Λονδῖνον.

ΖΕΥΓΟΣ ΙΝΔΩΝ ΕΘΥΣΙΑΣΑΝ ΤΕΤΡΑΕΤΗΣ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ!

ΒΟΜΒΑΗ. Μία πολὺ περίεργος ὑπόθεσις πρόκειται νὰ ἐκδικασθῇ κατ' αὐτὰς ὑπὸ δικαστηρίου τῆς Βομβάης, ἡ ἔκβασις τῆς ὁποίας πιθανῶς νὰ ἔχῃ συνεπείας λόγω τοῦ θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. Κατ' αὐτὴν πρόκειται νὰ δικασθῇ ἕνα νεαρὸ ζεῦγος Ἰνδῶν, ὁ Ράσαντ καὶ ἡ Λιβαβάϊτ Χάντας, ποὺ εἶχον ἀπαγάγει ἕνα τετραετὲς κοριτσάκι καὶ τό.... ἐθυσίασαν εἰς τὴν Ἰνδὴν Θεὰν τῆς Γονιμότητος Ἄμπα. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀνδρόγυνο Χάντας ἀνήκει εἰς κάποιαν θρησκευτικὴν αἵρεσιν, ἡ Ἀστυνομία πιστεύει ὅτι ἡ καταδίκη του προφανῶς θὰ δημιουργήσῃ κάποιαν ἀναταραχὴν μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν αὐτῆς.

Καταδίκη διαρρήκτου

Ὑπὸ τοῦ τριμελοῦς Ἐφετείου κατεδικάσθη εἰς δμηνον φυλάκισιν ὁ Φωτ. Βασ. Γατσόπουλος, ἐτῶν 17, κάτοικος Πύργου, κατηγορούμενος διὰ κλοπὰς κατὰ συρροήν.

Ὁ καταδικασθεὶς τὴν νύκτα τῆς 21ης πρὸς τὴν 22αν παρελθόντος Φεβρουαρίου εἰς Πύργον διέρρηξε τὰ γραφεῖα τοῦ 3ου ΚΤΕΛ ἀπὸ ὅπου ἀφήρεσε 1.038 δρχ., τὴν νύκτα δὲ τῆς 10ης πρὸς τὴν 11ην παρελθόντος Μαΐου διέρρηξε τὸ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ἄνω ΚΤΕΛ καφενεῖον τῶν Γεωργίου καὶ Χρίστου Δημητρακοπούλου ἀπὸ ὅπου ἀφήρεσε 200 δρχ.

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

ΔΕΝ ΕΙΜΕΘΑ ΛΑΟΣ ΨΑΡΟΦΑΓΩΝ

Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΙΧΘΥΩΝ ΚΑΤ' ΕΙΔΟΣ

Ἡ χώρα μας ἔχει μεγάλο μῆκος ἀκτῶν. Περισσότερα ἀπὸ 15.000 χιλιόμετρα βρέχονται ἀπὸ θάλασσα καὶ περίπου τὸ 1)5 τῆς ἐκτάσεώς της εἶναι νησιά. Μὲ τὰ τόσο ἐκτεταμένα παράλια καὶ τὶς πολλὲς θάλασσες, ἀσφαλῶς θὰ νομίζουν πολλοὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπωφελοῦνται ἀπὸ τὰ πλούτη τῆς θάλασσας καὶ εἶναι ψαροφάγοι. Δὲν συμβαίνει ὅμως αὐτό, ὅπως μᾶς ἀποδεικνύουν τοὐλάχιστον τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς σημαντικῆς ἐρεύνης τῆς ἐθνικῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας: τῆς ἐρεύνης ἐπὶ τῶν οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἀστικῶν νοικοκυριῶν.

Γιὰ τὰ ψάρια κάθε εἴδους (νωπά, συντηρημένα, κονσέρβες κλπ.) κάθε ἀστικὸ νοικοκυριὸ διαθέτει κατὰ μέσον ὅρον 18,73 δρχ. τὴν ἑβδομάδα. Αὐτὸ τὸ ποσὸν ἀντιπροσωπεύει περίπου τὸ 5 ο)ο τῶν ἐξόδων γιὰ διατροφή, ἐνῶ γιὰ τὸ κρέας διατίθεται τὸ 16 ο)ο, γιὰ τὸ ψωμί, ρύζι, ζυμαρικὰ καὶ δημητριακὰ ἐν γένει τὸ 15, 5 ο)ο, γιὰ τὰ λαχανικὰ 6, 5 ο)ο, γιὰ τὰ φροῦτα τὸ 7, 5 ο)ο, γιὰ τὰ γαλακτερὰ (γάλα, γιαούρτι, τυρί) τὸ 10 ο)ο περίπου, γιὰ τὸ λάδι καὶ βούτυρο τὸ 11 ο)ο. Γιὰ τὰ φρέσκα ψάρια ξοδεύονται 14,50 δρχ., ἐνῶ γιὰ τὰ κατεψυγμένα οὔτε μιὰ δραχμὴ τὴν ἑβδομάδα. Περισσότερα διατίθενται γιὰ τὶς ρέγγες καὶ τὰ παστὰ ψάρια καὶ τὸν μπακαλιάρο.

Τὰ ψάρια κατατάσσονται, σύμφωνα πάντοτε μὲ τὴν ἔρευνα τῆς στατιστικῆς, σὲ τρεῖς κατηγορίες.

1) Μπαρμπούνια, συναγρίδες, τσιπούρες κλπ. 2) κέφαλοι, λαυράκια, φρέσκοι μπακαλιάροι κλπ. 3) σαφρίδια, σαρδέλες κλπ. Στὰ ἑβδομαδιαῖα ἔξοδα τοῦ ἀστικοῦ νοικοκυριοῦ πρῶτα ἔρχονται τὰ ψάρια τρίτης κατηγορίας. Ἀντιστοιχοῦν 602 γραμμάρια σαφρίδια, σαρδέλλες, κλπ., τὴν ἑβδομάδα, ἀξίας 6,35 δρχ. ἐνῶ ἀμέσως μετὰ ἔρχονται τὰ μπαρμπούνια κλπ. μὲ 4,13 δρχ. καὶ κατόπιν οἱ κέφαλοι, λαυράκια κλπ. μὲ 4,01 δρχ. Σὲ ποσότητα ὅμως ἔρχονται δεύτερα οἱ κέφαλοι, τὰ λαυράκια, ὁ βακαλάος κλπ. μὲ 210 γραμμάρια τὴν ἑβδομάδα καὶ τρίτα τὰ μπαρμπούνια μὲ 157 γραμμάρια. Τοῦτο συμβαίνει γιατὶ τὰ μπαρμπούνια εἶναι πιὸ ἀκριβά.

Αὐτὸ τὸ βλέπουμε καὶ σ' ἕναν πίνακα τῆς στατιστικῆς ἐπετηρίδος 1958, ὅπου δημοσιεύονται στοιχεῖα γιὰ τὴν ποσότητα καὶ τὴν ἀξία τῶν ψαριῶν ποὺ ἁλιεύθηκαν κατὰ τὸ 1958. Ἐκεῖ βλέπουμε ὅτι ὡς πρὸς τὴν ποσότητα πρῶτες τὸ 1958 ἔρχονται οἱ μαρίδες μὲ 13.170 τόννους. Ἀκολουθοῦν οἱ σαρδέλλες μὲ 11.776 τόννους καὶ μετὰ τὰ μπαρμπούνια 6.575 τόννους καὶ τὰ λιθρίνια μὲ 4.974. Ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τους πρῶτα ἔρχονται τὰ μπαρμπούνια. Ἡ ἀξία αὐτῶν ποὺ ψαρεύτηκαν κατὰ τὸ 1958 ἦταν 150.756.000 δρχ. καὶ ἡ μέση ἀξία κατὰ κιλὸ ἦταν 22,93 δρχ. Δεύτερα ἔρχονται τὰ λιθρίνια μὲ μὲ 87.051.000 δρχ. μὲ μέση ἀξία κατὰ κιλὸν 17,50 δρχ. τρίτες οἱ μαρίδες 73.360.000 δρχ. μὲ μέση ἀξία 5,57 δρχ. κατὰ κιλὸ καὶ κατόπιν οἱ σαρδέλλες μὲ 68.536.000 δρχ. καὶ μὲ μέση ἀξία κατὰ κιλὸ 5,82.

Συνολικὰ κατὰ τὸ 1958 ἁλιεύθηκαν 80.314 τόννοι ποὺ εἶχαν ἀξία 809.207.000 δρχ. Ἀπὸ τὸ 1)8 περίπου ἦταν ψάρια ποταμῶν καὶ λιμνῶν (κέφαλοι, τσιποῦρες κλπ.) ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα 7)8 ἦταν ψάρια θαλάσσης. Ὅλα αὐτὰ τὰ ψάρια γιὰ τὰ ὁποῖα μιλήσαμε εἶναι Ἑλληνικά. Ἀναφέρομε Ἑλληνικὰ ψάρια, γιατὶ εἰσάγονται καὶ ὡρισμένες ποσότητες ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό. Ὅπως ἀναφέρει τὸ Δελτίο Στατιστικῆς Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, εἰσήχθησαν κατὰ τὸ 1958, 3684 τόννοι φρέσκα ψάρια. Ἡ μεγαλύτερη ποσότης ἦρθε ἀπὸ τὴν γειτονική μας Τουρκία. Ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ εἰσάγονται κυρίως ἁλίπαστα καὶ κονσέρβες. Ρέγγες 3.045 τόννοι ἀξίας σχεδὸν 22 ἑκατομ. δραχμῶν, μπακαλιάρος 12.827 τόννοι ἀξίας 102.000.000 δρχ., σαρδέλλες τοῦ κουτιοῦ 1.149 τόννοι ἀξίας 15,5 ἑκατ. περίπου. Αὐτὴ εἶναι ἡ στατιστικὴ εἰκόνα τῆς ψαροφαγίας μας.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΠΟ ΜΟΥ

ΠΟΡΤΟΚΑΛΑΔΕΣ

ΤΟΥ κ. Κ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ μικρὴ παρεούλα σὲ κάποιο ἐξοχικὸ εἶχε στρωθῆ γιὰ καλὰ στὸ φαγοπότι. Εἶναι ὅμως ἀλήθεια ὅτι αἰτία ἦταν ὁ καλὸς μεζὲς καὶ τὸ καλὸ χωριάτικο κρασί. Μά.... γιὰ μιὰ στιγμή, ἐνῶ τὸ γλέντι εἶχε ἀνάψει, ὁ καταστηματάρχης ἐδήλωνε μὲ προφανῆ στενοχώρια του ὅτι ἐτελείωσε τὸ κρασί. Περίμενα, εἶπε ὡς τώρα πὼς θὰ μοῦ τὤφερναν, ἀλλὰ δὲν ξέρω κι' ἐγὼ γιατί, δὲν ἦρθε.

Τόμπολα! Παρακλήσεις τότε στὴν ἀρχή, ἀπειλὲς στὸ τέλος. Μά, ὅλα αὐτὰ δὲν ἔκαναν τίποτε. Τὸ κρασὶ δὲν ἐρχότανε. Τὰ λαιμὰ ὅμως εἶχαν στεγνώσει... Ζητοῦσαν κάτι γιὰ νὰ βραχοῦν, γιὰ νὰ μὴ σκολάσῃ γρήγορα τὸ νταραβέρι. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ὁ μεζές, ὅπως ἦταν πιπεράτα τὰ καλοφτιασμένα σπληνάντερα, γιατὶ περὶ αὐτῶν πρόκειται καὶ ἡ καλὴ παρέα, ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ καλὸ κρασί, ἡ κιθαροῦλα καὶ τὸ τραγοῦδι εἶχαν φέρει τὸ γλέντι στό... ζενιθ. Ἀλλά, ἐπάνω στὴ σκέψι τοῦ τὶ θὰ γίνῃ, καὶ ἄρχισε νὰ χαλαρώνεται ἡ ὄρεξις μὲ τὸ ἐρώτημα τὶ θὰ γίνῃ, καποιανοῦ τὸ μάτι πῆρε τὰ κιβώτια μὲ τὶς πορτοκαλάδες.

—Ἀλλό, φώναξε. Εὕρηκα, εὕρηκα!

—Ἔχει γοῦστο! ἀνακράζει ἄλλος τότε.

Ἔχει γοῦστο νὰ βρῆκες κρασί. Εὖγε, νέε Ἀρχιμήδη!

Μά, ὁ προλαλήσας σηκώθηκε ἐπάνω καὶ ἀπήντησε. «Τὶ διάβολο! λέτε πὼς ἐτετραγώνισα τὸν κύκλο;

Ὄχι! ὄχι! Τίποτε τέτοιο. Ἀλλά, εὑρῆκα τερψιλαρύγγιον ποτόν, ποὺ θὰ σβήσῃ τὴ δίψα μας, θὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἡρεμίαν καὶ θὰ συνεχίσουμε τὸ γλέντι μας.

—Καὶ εἶναι αὐτό; Λέγε, γιατὶ μᾶς ἔσκασες.

—Εἶναι αὐτό! Καὶ σηκωθεὶς ἐπῆγε κατ' εὐθεῖαν σ' ἕνα τραπέζι, ποὺ ἦταν στὴν ἄκρη φορτωμένο μὲ κιβώτια πορτοκαλάδες καὶ ἁρπάζοντας μία στὴν ἀρχή, δύο ὕστερα καὶ κοψοκεφαλιάζοντάς τες ἀρχισε νὰ γεμίζῃ τὰ ποτήρια, πρὸς ἔκπληξιν τῆς παρέας.

Ὁ καταστηματάρχης βλέποντας πὼς ὅλοι ἐχύθηκαν στὶς πορτοκαλάδες τάχασε καὶ—«Μωρὲ παιδιά» φωνάζει!—Σταθῆτε, σταθῆτε, γιὰ τὸ Θεό! μὴν πάθετε τίποτε κακό. Καὶ ἀμέσως ἄρχισε ν' ἀνοίγη πορτοκαλάδες τὴ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη προσφέροντάς τες στοὺς εὐχάριστους διασκεδαστάς, καλὰ καὶ φρόνιμα παιδιά, μὲ μόνον ἕνα γερομπαλὴ στὴ μέση μὲ τὶς μουστάκιες του, ποὺ διαρκῶς ἀναλυφότανε σκάζοντας τὰ χείλη του, ὥστε σὲ λίγη ὥρα δὲν ὑπῆρχε πλέον φιάλη στὰ κιβώτια, γιατ' ἤσαντε ὅλες σερβιρισμένες στὸ πλούσιο τραπέζι συμπληρωμένο μὲ τὰ φροῦτα του.

Καὶ ἦταν τόσο δροσερὲς καὶ εὔγευστες, ποὺ ὅλοι εὐχαριστήθηκαν καὶ τὸ τραγοῦδι ἐσυνεχίσθηκε, σᾶν νὰ μὴν ἔλειψε τίποτε, μὲ ρωμάντζες, μὲ βαρκαρόλες, μὲ τὸ «πρὶν ἡ ψυχή μου ἀναβῇ» τοῦ ἀξέχαστου Πορφυρόπουλου καὶ ὕστερα μὲ ἐκλεκτὰ νεώτερα τραγούδια.

Καὶ τὸ κέφι ἔτσι μὲ τὶς πορτοκαλάδες ἐξηκολούθησε μέχρι τῶν μικρῶν ὡρῶν καὶ ὅλοι εὐχαριστημένοι φεύγοντας θριαμβευτικῶς ἐφώναξαν: «Μπράβο! μπράβο Μάμο! μὲ τὶς πορτοκαλάδες σου!»

Ποῦ εἶσαι καϋμένε, Πέτρο, νὰ ἰδῇς τὴν πρόοδο τῆς βιομηχανίας σου, ποὺ σ' ἐπότισε τόσες χαρές, μά, καὶ φαρμάκια. Ὄχι μόνον τὴν ἐκλεκτὴ καὶ ξακουστὴ σου μπύρα, ποὺ ἔκαμε ξακουστὴ καὶ τὴν Πάτρα μας, ἀλλὰ καὶ τὴν πορτοκαλάδα τῶν διαδόχων σου ποὺ γράφει ἐπάνω στὴν ἐτικέττα κάθε μπουκαλιοῦ τὸ ἀθάνατο ὄνομά σου «Π. Μάμος».

Ἂς εἶναι τὸ παρόν μου ἕνα μνημόσυνό σου!

ΚΩΝΣΤ. Λ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Ἡ πλατεῖα Γιαννιτσῶν καὶ ἡ μετονομασία της

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσετε τὴν κάτωθι διαμαρτυρίαν μου διὰ τὴν μετωνυμίαν τῆς Πλατείας Γιαννιτσῶν.

Δὲν ἀσχολοῦμαι διὰ τὸ ποῖον προεκρίθη νέον ὄνομα τῆς πλατείας, ἀλλὰ ἡ ὀνομασία τῆς Πλατείας Γιαννιτσῶν εἶχε τὴν θέσιν της, διότι ἡ Μακεδονικὴ αὐτὴ πόλις ἀπηλευθερώθη τὴν 19ην Ὀκτωβρίου 1912 ὑπὸ Πατρινῶν στρατιωτῶν (τοῦ 12ου Συντάγματος Πεζικοῦ τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας), κατὰ τὴν γενομένην δὲ μάχην πρὸ τῆς πόλεως ἐφονεύθησαν εἰς ἀξιωματικὸς καὶ 18 ἥμετεροι ὁπλῖται καὶ ἐτραυματίσθησαν εἰς ἀξιωματικὸς καὶ 149 ὁπλῖται. Ἡ μάχη (μάχη Γιαννιτσῶν) ἔγινεν ὑπὸ ραγδαιοτάτην βροχήν, οἱ Τοῦρκοι δὲ ὑπεχώρησαν ἄτακτος, καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἡμετέρων (μάλιστα ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς ὅλον τ